

# 827 Vyvolil si apoštolý

transpozice 7

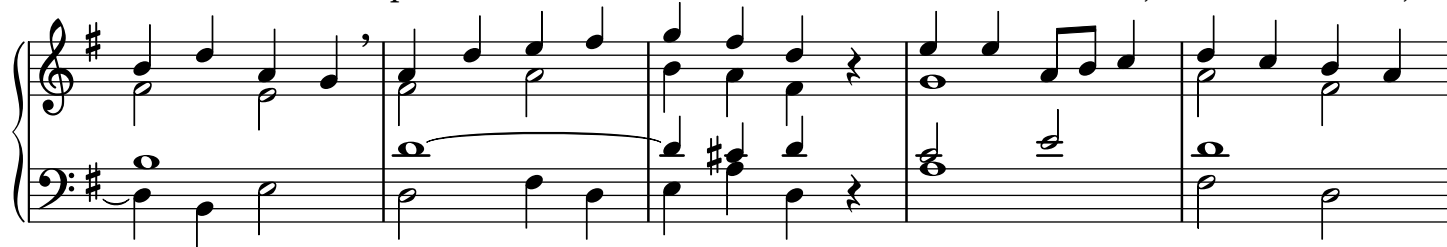
*Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr*

## Vstup

1. Vy - vo - lil si a - poš - to - ly z lidských sy - nů Bo - ží syn v dí - le spá - sy



k slavné ro - li: po - má - hat svět zba - vit vin. I nás vo - láš, Je - zu Kris - te,



a - by - chom ti věrně, čis - tě ži - vo - tem svým slou - ži - li, s tebou jít se sna - ži - li.



## *Před evangeliem*

2. Slovo Boží uslyšeli,  
símě pravdy odvěké;  
s horlivostí pak je seli  
v lány světa daleké.  
I nám v jasném Božím hlase  
světlo pravdy rozzihá se;  
chcem je v sobě uchovat  
a dál světu zvěstovat.

## *Obětní průvod*

3. Co jste byli, čím jste žili,  
dílo své i domovy  
pro Krista jste opustili,  
k jeho službě hotovi.  
Stonásob vám všechno vrátil  
nekonečnou mzdou, již splatil  
dělníkům své vinice  
k slávě Boží Trojice.

## *Přijímání*

4. Radosti svých apoštolů,  
Beránku a Králi náš,  
nám teď z obětního stolu  
náruč lásky otvíráš.  
Z našich duší sejmi viny,  
z našich srdcí zaplaš stíny,  
než nám krásu tváře své  
zjevíš v záři nebeské.

## *Závěr*

5. Jak se tehdy srdce chvělo  
v apoštolech úžasem,  
když jim Pán dal svoje tělo  
před smrtelným zápasem.  
I nás nyní ve svátosti  
tělem svým a krví hostí,  
celý se nám věnuje,  
s námi v nás se raduje.

6. Proste za nás Mistra svého,  
učitele našich cest,  
ať se svatou vůlí jeho  
vždy a rádi dáme vést;  
ať v nás nikdy nezhasíná  
světlo pravdy Boha Syna,  
jenž nás volá za Otcem  
s Duchem, víry průvodcem.

*Před evangeliem*

2. Slo - vo Bo - ží u - sly - še - li, sí - mě prav - dy od - vě - ké; s hor - li - vos - tí

pak je se - li v lá - ny svě - ta da - le - ké. I nám v jasném Bo - žím hla - se

svě - tlo pravdy roz - ží - há se; chcem je v so - bě u - chovat a dál svě - tu zvěstovat.

*Obětní průvod*

3. Co jste by - li, čím jste ži - li, dí - lo své i do - mo - vy pro Kris - ta jste

o - pus - ti - li, k je - ho služ - bě ho - to - vi. Sto - ná - sob vám všech no vrá - til

ne - ko - nečnou mzdou, již splatil děl - níkům své vi - ni - ce k slávě Bo - ží Tro - ji - ce.

*Přijímání*

4. Ra-dos - ti svých a - po - što - lů, Be-rán - ku a Krá - li náš, nám teď z o - bět -

ní - ho sto - lu ná - ruč lás - ky ot - ví - ráš. Z našich du - ší sej - mi vi - ny,

z našich srd - cí za - plaš stí - ny, než nám krá - su tvá - ře své zje - víš v zá - ři ne - bes - ké.

## Přijímání 2

5. Jak se teh-dy srd-ce chvě-lo v a-po-što-lech ú - ža-sem, když jim Pán dal

svo - je tě - lo před smr-tel-ným zá - pa-sem. I nás ny - ní ve svá-tos - ti

tě-lem svým a kr-ví hos-tí, ce-lý se nám vě-nu-je, s námi v nás se ra-du-je.

## Závěr

6. Pros-te za nás Mis-tra své-ho, u - či - te - le na - šich cest, ať se sva-tou

vů - lí je - ho vždy a rá - di dá - me vést; ať v nás ni - kdy ne - zha - sí - ná svě - tlo pravdy

Bo - ha Sy - na, jenž nás vo - lá za Ot - cem s Duchem, ví - ry prů - vod - cem.